

NAŠE FARNÍ RODINA

NASZA RODZINA PARAFIALNA

ročník IX. / číslo 80.

listopad 2017

Co najdete v tomto čísle

Bal wszystkich świętych	s. 3
Však ono se to nějak udělá... aneb pár slov o farnosti	4
Brblám, brbláš, brbláme...	5
Jak na radost	6
ROSTÁRNÝ O NIČEM: Prosíme Tě, vyslyš nás!	7
POCHOPIT CÍRKEV: Mešní intence	9
O FRYŠTÁTSKÝCH FARÁŘÍCH: P. Ludvík Knyps	12
S KOLÁRKEM V KUCHYNI: bukiet sałatek/surówek	13
KDO SI HRAJE, NEZLOBÍ	14
Úmysly mší svatých 30.10.-05.12.2017	15
CO NÁS ČEKÁ... A NEMINE: Pravidelná setkávání farních společenství Adorace, pobožnosti, návštěvy nemocných Odpustky v listopadu	17 17 18
ENGLISH FOR PARISH: Autumn	19

úvodník

Drazí Farníci, Farnice a Farničata.

V těchto dnech nám Církev nabízí možnost odhlédnout od samých sebe, odhlédnout od svých problémů, těžkostí a všeho, co denně zaměstnává naši mysl, a pomoci svým bližním.

Minulý týden jsme prožívali Misijní neděli, tedy čas, kdy jsme vybízeni k zamyšlení se nad vlastním pohodlím, nad vlastním blahobytem... čas, kdy jsme vybízeni ke konkrétnímu činu – pomoci lidem v misijních oblastech. Ptáte se, které oblasti jsou misijní? „Samozřejmě“ Afrika, Jižní Amerika, Asie... Ale pozor! Stejně tak i Česká republika nebo třeba i Německo! Ano, i naše země je misijní oblastí a každý z nás je misionářem... jsme povoláni k tomu, abychom byli misionáři všude tam, kde se pohybujeme. Jsme povoláni k tomu, abychom vydávali svědectví o Bohu, o Jeho působení v našich životech. Ano, jsme povoláni i k tomu, aby se na nás třeba někde dívali divně, aby nás nechápali. My – křesťané, my – farnost, jsme povoláni k tomu, aby na našich životech, na našich postojích, na našem chování byly vidět stopy evangelia. Zkusme si toto uvědomovat každý den. Zkusme si také více všimat lidí kolem nás, těch, kteří potřebují nás úsměv, naše slůvko povzbuzení, náš láskyplný pohled. I o tom jsou misie.

V tomto týdnu máme další možnost odhlédnutí od sebe. Církev nám jednou v roce dává šanci spojit nebe se zemí, pomoci našim předkům, kteří již ukončili svou pozemskou pouť. Po celých 8 dní máme možnost získávat plnomocné odpustky pro duše v očistci. To je něco úžasného! Nebe má celých 8 dní „den otevřených dveří“ a my jsme ti, kdo staví duše do těchto dveří. Já, obyčejný člověk se svými nedokonalostmi, mohu poslat nějakou duši přímo do nebe. Není to úžasné? Využijme této možnosti maximálně. Jednoho dne může tuto službu prokázat pro změnu někdo nám.

Nebojme se být misionáři, být svědky, žít z evangelia a žít evangelium. Pomozme v těchto dnech duším, které jsou v očistci. Církev nám dává další šanci nedívat se jen a jen na sebe, ale konkrétním způsobem pomáhat lidem, pomáhat duším. Využijeme to?

Terka

Nашe farní rodina / Nasza Rodzina Parafialna

Neprodejné. Náklady na jeden výtisk jsou ve výši 17 Kč.

Texty článků prochází jazykovou korekturou. Obrázky převzaty většinou z internetu.

Vydavatel: Římskokatolický farní úřad Karviná, Pivovarská 2/1, 733 01 Karviná 1, tel.: 596 314 455, e-mail: nfr@farnost-karvina.cz

Redakce: Duch Svátý, Tereza Ondruszová (šéfredaktor), Alena Foltynová, Anna Špírková, Eva Steffanová, Kamila Fašungová, Lucie Zormanová, Mariam Szyja, Markéta Bogoczová, Monika Káňová, P. Przemysław A. Traczyk, Rostislav Mechúr

Příští číslo vyjde: neděle 26.11.2017

Uzávěrka: pátek 17.11.2017

případné změny budou hlášeny v ohláškách

Bal wszystkich świętych

Na początku listopada już tradycyjnie wspominamy bliskich zmarłych. W Polsce, gdzie 1 listopada jest dniem wolnym od pracy, cmentarze wprost płoną zniczami, przy grobach spotyka się rodzina. Niektórzy przemierzają cały kraj, by w spokoju cmentarza zmówić modlitwę za dusze przodków. W Czechach tak samo – na grobach kładziemy kwiaty i wieńce, w milczeniu zapalamy świece.

W Europie środkowej są to dni spokojne, pełne zadumy. A reszta świata? No właśnie ... z tymi dniami wiążą się przeróżne zwyczaje, a w niektórych krajach święta te bywają obchodzone bardzo hucznie!

Dia de los Muertos – to tradycja meksykańska. Święto to trwa pierwsze dwa dni listopada, wyjątkowo zaczyna się już ostatni dzień października. Zawiera elementy tradycji przedkolumbowskiej mieszane z wątkiem chrześcijańskim. Pierwszy dzień listopada to święto zmarłych dzieci a 2.11. święto obchodzą zmarli dorośli, bo według wierzeń, po śmieci odchodzą do

oddzielnych światów. Meksykańscy wierzą, że w te dni zmarli powracają na chwilę na świat, by porozmawiać ze swoimi bliskimi i dlatego odwiedzają cmentarze, stroją je w kwiaty i... urządzają na grobach pikniki. Oczywiście nie może zabraknąć ulubionych potraw zmarłego oraz śpiwów aż do rana. W domach buduje się specjalne ołtarzyki a na nich umieszcza zdjęcie zmarłego. Symbolem Dia de los Muertos jest śmierć Catrina, rozdawane są słodczyce w kształcie małych czaszek (cavalieritas) i słodki chleb przypominający kości (pan de muerto). Ludzie noszą karykatury śmierci i kościotrupów albo sami się za nie przebierają.

Halloween – to angielski odpowiednik Dnia Zmarłych obchodzony ostatni wieczór października przeważnie w Stanach Zjednoczonych, Kanadzie, Irlandii, Wielkiej Brytanii, Australii i Nowej Zelandii. Sama nazwa jest skrótem „All Hallows' Evening” czyli wigilia Wszystkich Świętych

a zwyczaj pochodzi z Irlandii, skąd wywieźli go emigranci. Zaś tradycja obchodzenia świąt w wigilię wywodzi się z żydowskiego przekonania, iż dzień rozpoczyna się po zmroku

dnia poprzedniego. Święto to wiąże się z chodzeniem „kolędników” od domu do domu, kiedy to dzieci przebrane w straszne kostiumy z powiedzeniem „Trick or treat!” otrzymują słodczyce. Która gospodyni słodczych poskąpi, może się spodziewać np. samochodu posmarowanego pastą do zębów. Do tradycyjnych zabaw halloweenowych należy też Apple bobbing game czyli łowienie jabłek z wody ustami oraz wycinanie latarni z dyni tzw. Jack-o-lantern.

Mariam Szyja

Však ono se to nějak udělá...aneb pár slov o farnosti

Byla jednou jedna nádherná země. Domy, ulice, kostel, fara... vše bylo uklizené, opravené. V oknech květiny, upravené zahrady. Nač si lidé vzpomněli, to se udělalo. Samo! Pečení holubi létali sami do úst, vše se samo opravilo, uklidilo, zorganizovalo...

Chtěli byste v takové zemi žít? Co je to za země? Možná ji známe, možná v ní částečně žijeme. Je jí naše farnost. Přesněji řečeno farní společenství.

Také se zde spousta věcí zařídí a udělá „sama“, tedy téměř sama.

Neděli co neděli usedám ve vyzdobeném kostele do lavice, při mši znějí varhany, zpívá schola, ke mši svolávají zvony. Během mše s dětmi navštívím uklizené wc. Nedělní Andělek. Jednou měsíčně si přečtu Nřku... Samozřejmost. Samozřejmost? Je samozřejmostí, že se pondělí co pondělí scházejí ženy k úklidu kostela? Je samozřejmostí, že při mši, svatbě, pohřbu hrají varhany? Zpěv scholy? Samozřejmost.

Když vyjde Nřka o týden později, ptám se: „Co dělali? Jak si to mohli dovolit? V tiráži bylo napsáno, kdy má vyjít a teď tohle?“ Na wc nesvítí světlo a už pěkně dlouho, proč to nevyměnili? Dnes kostelník nevybíral. Jak k tomu farnost přijde? Jak to, že to nestihl, když ministroval, četl čtení, zvonil...Jak to, že je u oltá-

ře tak málo ministrantů (pokud se vůbec nějakí dostaví)? A takto bych mohla pokračovat dál.

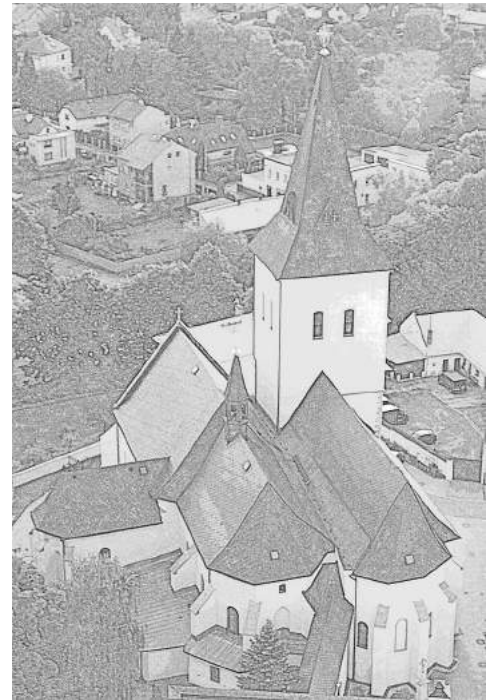
Všimli jste si někdy, kolik lidí je v naší farnosti aktivně zapojeno? Slovem aktivně myslím, že obětují svůj čas, své pohodlí, odhodí svůj ostych a jdou udělat, co je potřeba. Ano, jsou to často lidé, o kterých slýchávám, že jsou všude, dělají všechno, že se zřejmě nudí, nemají doma co dělat (v hanlivém slova smyslu). A je mi z toho smutno.

Jsme farní společenství. SPOLEČENSTVÍ!!!

Společenství (křesťanství) – teologický pojem označující vzájemný vztah křesťanů či církví mezi sebou navzájem a s Bohem (*communio*). cs.wikipedia.org/wiki/Společenství

Vzájemný vztah... Ano, ve společenství by měl být vzájemný vztah. Někdo udělá něco pro mne, já zase pro něj, pro ostatní. Tak jako v rodině. Nemohu pouze brát a čekat, co mi ten druhý připraví, udělá, jak to zařídí, jak se postará. Tomu druhému totiž jednoho dne dojdou síly, dojde mu trpělivost, přestane jej bavit nás upozorňovat na to, co je potřeba udělat, žádat nás o pomoc. Jednoho dne to vše, co pro nás dělá, prostě přestane dělat. A celý zdánlivě ideální domeček z karet se sesype.

A co teprve domeček z karet farního společenství? Často slýchávám

různé názory na to, co by se mělo udělat, co chybí, jak by to mělo být, avšak nikdy jsem neslyšela větu ve smyslu: „Všiml/a jsem si, že na záchodě nesvítí žárovka. Požádám svého manžela / známého / kamaráda, jestli by ji nevyměnil. Tady opadává omítka, manžel má šikovné ruce, mohl by to opravit. Bude farní den, pomůžu nachystat posezení, něco upeču, přijdu pomoci vařit kávu...“ Místo toho však jen slyším, co by jiní měli dělat pro mne.

Často slyším námitku: „Kdyby nás někdo oslovil, šli bychom, jsme totiž nesmělí, ostýcháme se.“ Blbost!

Ve farních ohláškách často zaznívá výzva/ohlášení akce, kde je potřeba pomoci. Prosba o pomoc. V mnohých hlavách se začnou rojit myšlenky typu: „Však těch aktivních je dost, ono se někdo najde...“ A výsledek? Chystat oltáře na božitélovou pobožnost, která má vydávat svědectví všem občanům města, přijde jeden muž. Smutné, že? Ale chápu, můžeme namítat, že je to neosobní oslovení. Kdyby mne ale někdo oslovil přímo, bylo by to něco jiného. Opravdu tomu věříme?

Párkrát jsem oslovila třeba mladé dívky s prosbou, že jsem si všimla jejich krásného hlasu, zda by se připojily ke schole. Co myslíte, jak to dopadlo? Nemají čas... mají toho tolik...

Na druhou stranu pozoruji akční lidi ve farnosti, jsou to lidé, kteří mají své rodiny, děti, práci, povinnosti, a přesto... Jak je to tedy možné, že jeden si čas najde a u druhého je to problém? Jak to tedy je? Zde mi vyvstává citát Jana Wericha.

„Kdo chce, hledá způsob. Kdo nechce, hledá důvod.“

Jan Werich

Měli bychom si uvědomit, že vše děláme pro sebe. My jsme farní společenství, každý z nás je jeho nedílnou součástí. Co tedy pro sebe uděláme, budeme mít. Nečekejme, že to za nás udělá někdo druhý (ti druzí, „akční“ si totiž také rádi odpočinou, také onemocní, občas potřebují načerpat síly, jedou na do-

volenou, nebo jim v pomoci zabrání povinnosti v zaměstnání...). Je to tedy na nás, na každém z nás.

Chci, aby při polských mších zaznívalo polsky čtené čtení? Musím se zvednout ze svého místa v lavici a jít jej přečíst. Chci, aby fungovala nedělní kavárna déle, aby měli příležitost příjemně stráveného dopoledne i ostatní? Musím přidat ruku k dílu. Chci mít na Vánoce vyzdobený kostel, postavené jesličky, abychom mohli společně jihnout nad rozzářenými dětskými očima? Musím obětovat své pohodlí a čas v předvánočním shonu a jít pomoci s přípravami. Požádá mne kostelník o pomoc s výběrem peněz? Netvářím se, že se mne to netýká, nezáleží pod lavici, jdu vybírat. Nejsou ministranté, ve schole je málo děvčat... nesedí náhodou vedle mne můj syn, dcera, kteří by se mohli zapojit? Otevřeme oči, nebudme k dění ve farnosti a tím pádem i sami k sobě lhostejní!

V jedné písni se zpívá „poznají nás po ovoci“. Po jakém ovoci poznají naši farnost? Jaké svědectví o sobě, o svém životě ve společenství vydáváme těm na druhém břehu? Jak nás asi vidí „ti druzí“, nevěřící? Jedna má kamarádka mi poskytla úžasnou zpětnou reflexi: „Asi to není nic moc být věřícím, co? Chodit z povinnosti v neděli na mši, mezi cizí lidi, dodržovat samá přikázání, pravidla, která spoutávají, neužiješ si žádnou legraci, krom mší žádný čas strávený spolu, vlastně se ani neznáte. Ne, znáte se, z klepů. Ne, díky, to nechci. To se nijak extra neliší od mého života, tedy rozdíl zde je, v neděli ráno nemusím vstávat.“

Opravdu to takto chceme?

„... kéž poznají nás po ovoci!“

Monika

Brblám, brbláš, brbláme...

Nedávno jsem v jednom kázání slyšela slova o tom, jak neustále kvůli něčemu/někomu brbláme. Přiznávám, že mě, jakožto jazykáře, zaujal už samotný tvar tohoto slova, který skvěle imituje zvuk typický pro ono brblání:). Ale o tom zde psát nechci. Během poslouchání oněch slov o brblání jsem si říkala: „Ano. Je to tak. Taky někdy zabrblám, ale není to přece zas až tak často.“ Jenže jak šly dny dál, začala jsem si víc a víc všimnat reakcí lidí kolem, ale také těch vlastních.

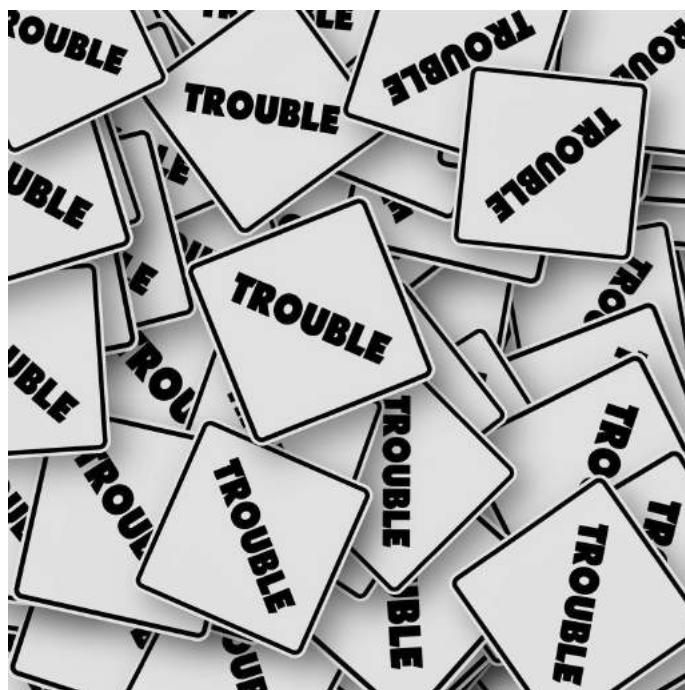
A výsledek? Šok! Ráno vstanu a téměř první slova, která ze mě vypadnou, jsou: „Zase ráno? Jejda, mně se nechce vstávat. Jsem nějaká rozlámaná...“ A tím to jen začíná. Venku je zima. Ten řidič přede mnou jede jako šnek. Telefon mi celý den zvo-

ní. Ten, na koho čekám, nezavolal. Soused se na mě nepodíval... atd. atd. Důvod k brblání se vždycky najde.

A co lidé kolem? To není o moc lepší. Ti brblají na stejné věci jako já.

Navíc ještě i na politiky, zdravotnictví, sousedy, šéfy, zaměstnance, dopravce, poštu, obchodníky a mnohé jiné. Každý je přeci odborníkem na vše, všichni do všeho vidí, všichni znají celkové pozadí té či oné situace nebo rozhodnutí, ne?

Dobrá tedy. Já – brblám. Lidé kolem taky brblají. Ale přeci jen bude prostředí, ve kterém se s brbláním ne-

setkám – Církev, farnost. Opravdu? Chvilku přemýšlím... Ten varhaník hraje moc pomalu... Tamten hraje příliš rychle... Ty stromečky jsou přezdobené... Výzdoba kostela je nevkusná... Ten člověk, který sedává vedle mě, zpívá příliš nahlas... Svíce je nakřivo... Ten kněz má nudná kázání... Farář to řekl příliš ostře... Dnešní mše byla až moc

dlouhá... V kostele byla zima... Nikdo mi o tom nic neřekl (nejčastěji o informacích, které zazněly v ohláškách)... Proč se koupilo zrovna toto... Proč se to zrušilo... Zase nějaká novota...

Ano, přiznávám, že zde vyzdvihuji pouze některé konkrétní připomínky, chyby a že ony, Bohu díky, nejsou tím jediným, co můžeme slyšet z úst vlastních nebo z úst lidí kolem. Proč o tom ale píšu? Brblání je

všude, je v každém z nás. Někdy je potřeba si trochu ulevit, to je pravda, ale všeho moc škodí. Neustálým brbláním, stěžováním si, kritizováním všeho a všech okolo dosáhnou tak akorát toho, že sama sobě znechutím všechno... A navíc otrávím lidi kolem.

Co takhle to zkusit jinak? Něco se mi nelíbí. – Mám nápad a můžu s tím něco udělat? Ano? Tak do toho! – Ne? Tak proč otravovat sebe

a ostatní brbláním? Co takhle zkusit trochu změnit svoje jednání? Co takhle si zkusit všítat více toho dobrého, co je kolem nás (a není toho málo)? Co takhle přijít za někým a pochválit ho nebo jeho práci? Co takhle se na sebe víc usmívat?

Pane, pomoz nám méně brblat a více se radovat!

Terka

Jak na radost

Někdy se člověk probudí a zjistí, že i když se nic strašlivého neděje, ten den prostě nemá radost v srdci. Neví proč. Do očí se mu derou slzy a rozteskní ho třeba jen obyčejný padající list z podzimního stromu. Pomodlí se, ale zázrak v podobě ztráty tohoto smutku nepřichází. Srdce se radostí nenaplní, ani když si uvaří bylinkový čaj na dobrou náladu a zapije jím dvě pilulky vitamínu B. Možná zrovna dnes srdce od radosti odpočívá. A zítra? Zítra bude určitě lépe. Třeba ho potěší dnešní (18. 10.) vysílání TV NOE, pořad Večer chval, kde rozpozná všechny milé tváře karvinské školy. Také může být nadšeno z výsledků nadcházejících voleb. Přispět může i nádherný barevný podzim nebo listopadové připomenutí, že už 28 let můžeme žít ve svobodné zemi.

Pevně věřím, že potěšit vaše srdce může i nová kniha (kterou můžete

zakoupit v knihkupectví U Svatého Kříže) **Ladislava Heryána: Stopařem na této zemi.** Znovu se můžeme začíst do příběhů, které se prostě staly jen proto, že existuje velkorysost. Také podtitul této knihy zní: „O Boží velkorysosti mezi námi.“ Měli jsme s manželem to štěstí, že jsme se letos opět mohli zúčastnit duchovního relaxačního víkendu, který vedl právě otec Heryán. Knihu nám na svých duchovních přednáškách předčítal a společně s ostatními jsme se nad četbou měli pouštět do diskuzí. Ty však ani nebyly potřebné. Příběhy jsou tak jasné a nám všem zúčastněným tak osobně přijatelné. Víkend se konal v místě Krásná samota v malebné

vísce Vidče. Až po příjezdu domů jsem se dozvěděla, že tam bydlí bývalý šéfredaktor NFR Pavel Vrtal. Moc zdravím, je tam opravdu nádherně. Příště se stavíme :).

Když už jsem u těch pozdravů, chtěla bych připojit ještě jeden. Na svátek svatého Václava jsem se vydala ve Vysokých Tatrách na horu Kriváň. Počasí nádherné jak na výšlap, tak na focení. Túra docela obtížná. Při těžkém zdolávání vrcholu, kdy už nebyly podmínky soustředit se na pořizování snímků, ani na modlitbu růžence, mě oslovil muž. „Paní, já vás odněkud znám, nejste z Karviné?“ První typ, že mě asi zná z nějakého obchodu, nevyšel. Na to se hned ptám, jestli se neznáme z kostela. A taky že ano. Tak tedy moc zdravím našeho spolufarníka Juru, který vrchol Kriváně také zdolal a jeho dceru, která ho k této procházce po Tatrách přemluvila.

Mám ještě jednu radu, jak ta naše srdce rozproudit, neuzavírejte se do sebe. Hledejme společenství a pokud není, tak ho sestavme. Málokdo ví, že v naší farnosti existuje společenství žen 72. Setkáváme se už pátým rokem. Je to sice jednou za rok, o to víc se na sebe těšíme. Letos setkání proběhlo v měsíci říjnu. Po-

kud by se chtěl někdo přidat, stačí být žena narozena v roce 1972. Budeme se těšit.

Václav Havel napsal krásnou větu: „Život je radostná spoluúčast na zázraku bytí.“ V této jednoduché větě je obsaženo vše. Važme si tohoto zázraku, aktivně se ho účastníme. Přeji co nejméně dnů bez radosti v srdci.

Kamila F.

Rostárny o ničem...?

Prosíme Tě, vyslyš nás! Vyslyš naše prosby, Pane. Neodpírej nám svou pomoc.

Každou neděli zaznívá v našem kostele tahle věta. Každou neděli zaznívá stejná věta ve všech kostelích v celé republice, v celé Evropě, na celém světě. Zaznívá při každé mši svaté, která je sloužena. A je jedno kde nebo ve který den. V pondělí, úterý, středu, čtvrtek, pátek, sobotu, neděli... Ráno, v poledne nebo večer...

Vyslyš naše prosby, náš nebeský Otče.

Kolik přímluv jsem už v našem kostele přečetl. Kolik jsem jich přečetl i v chrámu sv. Víta. Kolikrát jsem se díval do Vašich tváří, když jste spolu se mnou říkali „Prosíme Tě, vyslyš nás“, nebo „Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Panie.“

Kolikrát jsme se my všichni obraceli k našemu Otci v modlitbě a prosí-

Prosíme Tě, vyslyš nás!

li? Za úspěšné složení zkoušky. Za ochranu na cestě. Za získání práce. Za dobré rozhodnutí. Za zdraví svých blízkých. Za duše v očištění. Za nás samotné...

Zač všechno jsme Boha prosili? Oč jsme ho vlastně žádali? Kolik z toho jsme opravdu chtěli, aby se splnilo, abychom to opravdu dostali?

Je odpověď na to důležitá? Ano je!

Proto vám říkám: věřte, že jste už dostali vše, oč v modlitbě žádáte, a bude vám to dáno. (Mk 11, 24)

Jsmo schopni, když Boha v modlitbě prosíme, věřit tomu, že už nám to dal? Že už jsme to dostali? Že si to zasloužíme? Materiální věci jako auto, peníze, novou práci, nový byt... I ty nemateriální. Ochranu při cestě, vyřešený konflikt, narovnání vztahu, laskavého partnera, zdravé děti, naše vlastní uzdravení a uzdravení našich blízkých. Kolik proseb nás napadne. Jsme schopni uvěřit, že už jsou splněny? Že už

nám je Bůh dal a my si je „jen“ vyvezdeme? Jsme toho schopní?

Až dosud jste o nic neprosili v mém jménu; prostě, a dostanete, aby vaše radost byla úplná. (Jan 16, 24)

Možná jsme jen neuvěřili tomu, že si to zasloužíme a že nám to, oč prosíme, už náleží. Možná jsme prostě jen neprosili v Jeho jménu. Možná proto se naše prosby neplní. Možná jen proto, že nám schází víra v Jeho moc, sílu a lásku. Možná. Kdo ví? On ano! On to ví. Na to se spolehněte.

Jsme tak jiní než ti, kteří chodili s Ježíšem? Jsme tak jiní?

Pro ně bylo mnohem, mnohem snadnější uvěřit. Modlit se a dostat. On byl přeci s nimi! Každý den, každou hodinu, každou minutu jejich života. A byli svědky zázraků.

Ale Ježíš, který zaslechl, co bylo právě řečeno, představenému synagogy říká: „Bud' bez obav; jenom věř.“ A nikomu nedovolil, aby s ním šel, pouze Petrovi, Jakubovi a Jakubovu bratru Janovi. (Mk 5, 36-37)

Jenom věř! Dokážeme slyšet, co nám Bůh říká? Jenom věř. Jen to stačí! Ale ono je to tak těžké. Tak strašně těžké. Jak máme uvěřit tomu, nač si nemůžeme sáhnout? Jak?

A tak ve chvílích zoufalství, když už naše lidské síly nestačí, když jsou vyčerpány, když jsme my sami vyždímáni jako citrony... V těch chvílích se otáčíme k Bohu s našimi prosbami. V té chvíli je tak snadné věřit. V té chvíli je tak snadné svěřit se mu do rukou. Ve chvílích zoufalství a beznaděje je nám náš Bůh dobrý. Ve chvílích bolesti je tak

slastné poddat se Jeho vedení. Ve chvílích prázdna je tak sladké ulehnout do Jeho náruče. Být s Ním, KDYŽ JE NÁM ZLE.

O šest dní později bere Ježíš Petra, Jakuba a Jana a samotné je odvádí stranou na vysokou horu. A byl před nimi proměněn, a jeho šat tak zářivě zbělel, že žádný bělič na světě takhle bílit nedokáže. Zjevil se jim Eliáš s Mojžíšem a rozmlouvali s Ježíšem. Tu se ujímá slova Petr a říká Ježíšovi: „Rabbi, je dobře, že jsme tady; udělejme tedy tři stany, jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi.“ Nevěděl totiž, co by na to řekl, neboť se jich zmocnil děs. (Mk 9, 2-6)

Možná dokonce v takových chvílích zažijeme Jeho slávu. Ucítime Jeho ruku na svých ramenou. Pociťme pokoj, který je schopen dát jen On. Zažijeme zázrak. Stejně jako Petr, Jakub a Jan zůstaneme v němém úžasu nad Jeho velikostí, milosrdenstvím a láskou. Stejně jako těch třech se nás tváří v tvář božské velikosti zmocní děs a strach. Stejně jako oni padáme na kolena před

naším Stvořitelem a cítíme do mor-ku kostí, jak nás a vše okolo nás ne-skutečným způsobem převyšuje. Divil bych se, kdybych v takové chvíli já sám necítil hrůzu z té velikosti... Jenže stačí jeden den, jedna noc a jsme schopni zapomenout na zázrak, který se nám stal. Stal se vůbec? Stačí malá chvíle a začneme pochybovat, jestli to vůbec byl zázrak, jestli se to vůbec stalo tak, jak jsme zažili, jestli to vůbec bylo Boží vedení. Pochybnosti, pochybnosti a pochybnosti... Kde je v tu chvíli Bůh?

Naštěstí jsou mezi námi lidé, kteří nezapomněli! Jsou mezi námi lidé, kteří byli účastni zázraku. Lidé, kterým se zázrak stal! Lidé, kteří o tom svědčí. Používají prostá, ale o to silnější slova.

Proč myslíte, že Ježíš vyzval Petra, Jakuba a Jana po proměnění na hoře, aby o tom s nikým nemluvili? Protože by jim nikdo neuvěřil! Protože by je zavřeli do blázince, pokud by tehdy existovaly. Byli svědky zázraku. Zázraku, který je nepřenositelný. Kdybyste se vy sami něčeho takového zúčastnili, kdybyste něco takového zažili, jak byste to řekli lidem okolo sebe? Co byste jim řekli? Dokážete si to představit?

Znám pár lidí (opravdu jen pár), kterým se stal zázrak. Nepochybují o tom. Ví moc dobře, co se jim stalo. Jen to nevytrubují na potkání. Protože by jim stejně nikdo nevěřil...

Jenže Bůh chce, abychom uvěřili. Bůh chce, abychom prosili. Bůh chce, abychom byli šťastní. Bůh chce, abychom mu za to všechno děkovali. Chce to! Opravdu!

Někdy ale i On sám chce něco po nás. Co pak? Jak se zachováme my?

Došli k jedné usedlosti zvané Getsemany a on říká svým učedníkům: „Zůstaňte tu, já se zatím pomodlím.“ Potom si vezme s sebou Petra, Jakuba a Jana a začal pociťovat děs a úzkost. A říká jim: „Má duše je k smrti smutná; zůstaňte tady a bděte.“ (Mk 14, 32-34)

Petr, Jakub a Jan. Tři učedníci, kteří s ním byli u všech důležitých situací. Tři učedníci, kteří měli výsadní právo a čest být s ním. Při uzdravení dcery představeného synagogy. Byli při tom, když se Ježíš proměnil, celý zářil a oni viděli Jeho boží slávu. Viděli věci, které jiní apoštolové neviděli. Kdo jiný viděl a zažil to, co oni tři? Kdo?

A právě tyhle tři si Ježíš bere sebou v té pro něj nejtěžší chvíli. Bere je s sebou do Getsemanské zahrady. Poslední chvíle před Jeho smrtí. Každý z nás by u sebe chtěl mít ty nejbližší. A on s sebou bere Petra, Jakuba a Jana. Ty, kteří s ním zažili chvíle, které nezažil nikdo jiný.

Dokážete si to představit? Božího syna čekají ty nejtěžší chvíle. A on má prosbu. Prosí ty, kteří mu byli nejbliž. „Zůstaňte tady a bděte.“ Bud'te se mnou! Tak, jak já jsem byl celou tu dobu s vámi. Prosím, bud'te se mnou. A co udělají oni? Co udělají ve chvíli, která je pro jejich učitele, mistra, Boha, nejdůležitější? Oni usnou!

Co bychom udělali my? Co děláme dnes a denně, když od nás Bůh něco žádá?

Prosíme Tě, vyslyš nás! Ano, Bože, plň naše přání, plň naše prosby, plň vše, oč Tě požádáme. Od toho tu přece jsi! Abychom my byli šťastni. To jsi nám přece slíbil.

A když chceš Ty něco po nás? Nediv se, že usneme. Jsme unaveni. Jsme unaveni dosahováním svých snů a svých přání. Tohle přece musíš pochopit! Vždyť to všechno děláš proto, abychom my byli šťastni.

A vůbec, co se divíš? Vždyť i ti, kteří s tebou byli na hoře proměnění, usnuli. My jsme tam nebyli, po nás nic nechtěj...

Prosíme Tě, vyslyš nás.

Tohle není jen fráze. Je to prosba. Prosba tak vroucná, jakou sílu jí my všichni, kteří ji pronášíme, dáme. Prosba, která může jít k našemu nebeskému Otci hluboko z našich srdcí.

Ale i Bůh po nás něco může chtít. Třeba jen to, abychom se s ním modlili. Třeba jen to, abychom po-

dali pomocnou ruku bližnímu. Třeba jen to, abychom tu pro NĚKoho byli.

Proč???

„Vpravdě vám říkám, pokud jste to udělali jednomu z těch nejmenších bratrů, mně jste to udělali.“ (Mt 25, 40)

Bůh stejně jako po Petrovi, Jakubovi a Janovi chce něco po nás. Co uděláme? Půjďme spát?

Prosíme Tě, vyslyš nás!

Prosíme Tě, dej, abychom slyšeli Tvůj hlas!

Rost'a

Pochopit Církev

K napsání toho textu mne přivedla jedna Biblická hodina, během které jsme nerozebírali 1. list Korintským, ale nějak jsme se v diskusi dostali k tématu mešních intencí. Vidím, že i v této oblasti je třeba pár věcí objasnit. K napsání mne také povzbudil nějaký komentář po oné Biblické, že by asi bylo dobré, abych o tomto napsal... takže budiž...

Obětovat na úmysl...

Na začátku stojí za to si trochu uvědomit, o co se v obětování mše sv. na nějaký úmysl jedná. Eucharistická oběť, která je zpřítomněním Kristovy oběti na Kříží a Jeho zmrtvýchvstání, je nejsilnější modlitbou, jaká vůbec může existovat. Jestliže je Kristus ve mši sv. přítomen, v tom daném úmyslu se obra-

címe s prosbou nebo poděkováním přímo na Něj. Nemá tedy smysl odvolávat se v mešním úmyslu na nějakého dalšího světce nebo prostředníka. Je dobré dbát na to, aby úmysl byl jednoznačný a jednoduše formulovaný. Není tedy zde místo na nějaké „dobré nebo jisté úmysly“. Už se mi stalo, že pod oním jistým úmyslem se, jak se později ukázalo

v rozhovoru, skrývalo „aby Bůh potrestal souseda, který mi znepřijemňuje život“ – to nebylo zrovna křesťanské smýšlení...

Za živé, nebo za zemřelé?

Ano obojí. Píšu to, protože už jsem byl jednou svědkem toho, jak se někdo podivoval, že je možné odsloužit mši sv. za živé. „Co blázníte, vždyť oni ještě žijí...” Ano, za živé je také možné se modlit a obětovat mši svatou. Asi nejkrásnější úmysl, se kterým jsem se doposud setkal, zněl: „na poděkování za to, že jsme se našli a za naše manželství”. Je krásné, že ve mši alespoň někdy děkujeme za dobro, kterým jsme obdarováni. Nicméně za zemřelé je také dobré se modlit a prosit o jejich spásu. Ano, prosit za spásu celého člověka, neboť Kristus spasil na Kříži celého člověka a ne pouze jeho duši. Věříme, že po smrti těla je lidský duch, pokud jednoznačně neodmítl Boží lásku, v nebi nebo v očistci. Pokud mu přece jen ještě něco znemožňuje plné společenství s Bohem, modlíme se o osvobození z očistce. Nicméně ale věříme také v těla zmrtvýchvstání a život věčný po zmrtvýchvstání – v těle! Tedy mělo by nám záležet na spásě celého člověka a o to bychom se měli modlit a obětovat mši svatou.

Čas

Další často diskutovanou oblastí týkající se mešních úmyslů jsou časové údaje. Setkáváme se s tím, že mše musí být v ten konkrétní den,

nebo k 10., 20., 78. výročí úmrtí... Nejsem si úplně jistý, zda je to nezbytně nutné, neboť u Boha není čas a my smrti z času vystupujeme. To spíše my potřebujeme tyto časové údaje. Zemřelému nebo Hospodinu je to jedno. Důležité je, že se modlíme a na naše zemřelé nezapomínáme, a že nám záleží na jejich spásě a věčném životě.

Mešní stipendium

Ještě je jedna záležitost v souvislosti s mešními úmysly, o které se mnohdy živě diskutuje, a věřte mi, že na obou stranách oltáře... Jednou se mne někdo v kanceláři zeptal: „Kolik mám zaplatit za tuto mši?” Otázka je docela nesmyslná a ukazuje, že tazatel trochu nechápe, o čem tady jde. Mši svatou si nelze koupit a vykoupení člověka má nevyčíslitelnou hodnotu, takže za mši neplatíme. Každopádně někdo tu mši musí odsloužit, a ačkoli se kněze také nazývá „duchovními”, jsou to lidé, a tím pádem také materiální bytosti se svými obvyklými a přirozenými

potřebami. Mešní stipendium není darem na kostel nebo na farnost, ale příjmem kněze, který tu danou Eucharistii celebruje. Kněz za den může přijmout pouze jedno mešní stipendium. Proto nelze spojovat několik mešních úmyslů do jedné mše sv. – 2. vatikánský koncil jednoznačně zakázal kommemoraci, tedy spojování několika úmyslů do jedné mše, ale také vrátil koncelebraci, tedy společné slavení mše sv. několika kněžími. V případě koncelebrace může být mešních úmyslů tolik, kolik je kněží u oltáře, neboť každý jakoby slouží „svou” mši svatou, a tedy každý může mít svůj úmysl. Pokud však kněz celebruje více než jednu mši sv. během jednoho dne, ponechává si jedno stipendium a zbytek odesílá na biskupství.

Jaká by měla být samotná výše stipendia? Na tuto otázku není jednoznačná odpověď a také nemůže být, neboť svátosti a milost Boží nejsou na prodej. Obecně se přijímá, že výše mešního stipendia by měla umožnit knězi pokrýt všechny životní potřeby na jeden den na standardní úrovni života v dané oblasti světa. Jelikož i standard života bývá různý, je dobré přijmout za standard 1/30 měsíčního příjmu toho, kdo daný mešní úmysl zadává. Pochopitelně je třeba mít tady pochopení pro konkrétní situaci toho daného člověka. Dle ustanovení Kanonického práva nemůže být odsloužení mše sv. podmíněno výší stipendia, ale také do času přijetí mešního stipendia kněz není povinen zadat mši sv. odsloužit.

Mše na odeslání a gregoriánské mše

Zbývají nám ještě dvě kratičké záležitosti. První z nich je tzv. mše na odeslání, jinak se jim říká „dantis”. Jedná se o to, že prosím o odsloužení mše sv., ale je mi jedno kde a kdy bude odsloužena. Já zpravidla takové mše sv. předávám do pohraničí na Šumpersko a Jesenicko, kde jsou velkou pomocí tamějším kněžím. Není přece žádným tajemstvím, že kněžské platy jsou velice nízké, a to právě proto, že se počítá s každodenní mší svatou spojenou s úmy-

slem, tím pádem i stipendiem. Tehdy to funguje. Pokud však nejsou mešní úmysly a kněz nemá žádný jiný příjem, tak se standardním platem je velice obtížné vyjít.

Druhá záležitost – tzv. gregoriánské mše sv., tedy mše sv. sloužená dennodenně 30 dní po sobě na jeden a tentýž úmysl. I taková praxe existuje a pomáhá fungovat kněžím v chudých oblastech. Je však třeba pamatovat na to, že je to 30 mší, tedy i 30 mešních stipendií, a ten kněz už pak nesmí po celý měsíc přijmout jakékoli jiné mešní stipendium.

Ideál?

Jaká je ideální forma mešního úmyslu za zemřelé? Odpověď je jednoduchá: „Za + Ix Ypsilonovského, jeho manželku a rodiče z obou stran” – třeba... nebo „s prosbou o dar zdraví pro Ypsilonu”, anebo „na poděkování za to a ono” – a hotovo. Věřte mi, že jednoduché je nejkrásnější, neboť Bůh je jednoduchý. To jen my rádi vše komplikujeme.

Przemek

RACHUNEK

Z ARCHIWUM KSIĄŻĄT CZARTORYSKICH

W archiwum ksiąg Czartoryskich w Krakowie znaleziono rachunek, który w dosłownym brzmieniu opisywał następująco:

Rachunek za restauracje kościoła świętokrzyskiego:

1. Za przerobienie brody Bogu Ojcu	złp 6,00
2. Za kónia pod świętego Jerzego	złp 30,00
3. Za trzy gołe dziewice dla św. Mikołaja	złp 50,00
4. Za skórę nowa dla św. Augustyna	złp 10,00
5. Za skrzypce dla św. Wolfganga	złp 6,00
6. Za przyprawienie rogów Mojżeszowi	złp 6,00
7. Za wyczyszczenie św. Jadwigi z przodu i z tyłu	złp 4,00
8. Za dorobienie dziecka św. Elżbiecie	złp 8,00
9. Za dorobienie diabla pod św. Michała	złp 7,00
10. Za zalepienie dziury św. Barbarze	złp 15,00
11. Za wyzłocenie gałek św. Jackowi	złp 1,00
12. Za dorobienie ogona św. Duchowi	złp 1,00
13. Za dorobienie nogi św. Łazarzowi	złp 2,00

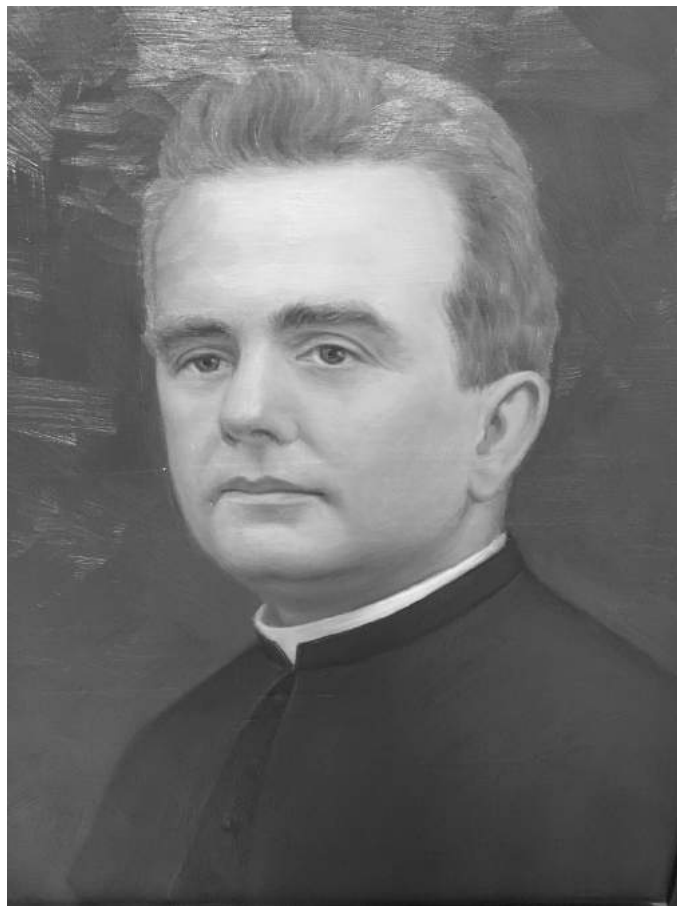
Rachunek ten był przedłożony królowi Stanisławowi Augustowi Poniatowskiemu w roku 1773.

www.zwoje-scrolls.com

V roce 1938 nastala na Těšínsku velká politická změna. Polská vojska zabrala území těšínského a fryštátského okresu. To vyvolalo změnu také ve správě Těšínska, neboť se přemístila k diecézi Katovice. Fryštátským děkanem se stal farář z Fryštátu P. Ludvík Knyps.

P. Ludvík Knyps

Narodil se 25. 07. 1875 v Marklovicích. Vystudoval gymnázium v Těšíně a teologickou fakultu v Olomouci, kde byl knihovníkem a učitelem polského kroužku teologů ze Slezska. V roce 1899 přestoupil do nově vzniklého semináře ve Vidnavě, kde také obdržel kněžské svěcení v roce 1899. Působil nejdříve jako kaplan v Istebné a Ustroni, později byl za působení preláta Josefa Kolka kaplanem ve Fryštátě. Roku 1917 se stal farářem ve Fryštátě. Obnovil farní kostel a kostel sv. Marka a s tím obnovil i zdejší farní společenství, dal do pořádku komplikované hospodářské a matriční záležitosti. Vybudoval katolický dům (dnešní Družba). Byl spravedlivý k farníkům všech národností, za což si ho lidé považovali. Když v roce 1939 začala 2. světová válka, měl být zatčen, ale včas utekl, nejdříve do Těšína a potom do Vratislavi. V jeho funkci jej od 16. 09. 1939 zastupoval P. Gazurek. P. Knyps byl 3 roky kaplanem u sester boromejek ve Sklářské Porubě (Szklarska Poręba). V roce 1943 byl zatčen a převezen do vězení v Jelení Hoře (Jelenia Góra), následně byl vězněn ve Vroclavi a Katovicích. Když byl propuštěn, nemohl se vrátit do Fryštátu a bylo mu povoleno pouze sloužení tiché, recitované mše. Tyto bolestné zážitky u něj způsobily nevyléčitelné onemocnění jater. Léčil se v Chrzanově a později v Těšíně u boromejek. Po několika dnech pobytu u boromejek zemřel dne 18. 03. 1944. Před smrtí přijal svátosti. Rodina dostala povolení převést P. Knypse do pohřebního kostela sv. Marka ve Fryštátě a uspořádat v této farnosti pohřební obřady. Pohřeb se konal 21. 03. 1944, hlavním celebrantem byl děkan Sobek, který nad hrobem pronesl pohřební řeč v německém jazyce. Pohřbu se účastnilo 20 kněží. Tělo bylo uloženo v rodinné hrobce v Karvině 7 – Mizerově.

V roce 1939 se část Těšínska ocitla ve správě vratislavské diecéze. Od 01. 01. 1940 byl do funkce biskupského komisaře pro Těšínsko jmenován děkan z Ratiboře, P. Antonín Wodarz. Fryštátským děkanem byl jmenován **P. Ludvík Sobek** z Petrovic. V roce 1943 byl P. Wodarz přeložen do jiného komisariátu a na jeho místo kardinál Bertram jmenoval děkana Sobka. Tento stav přetrvával i po skončení 2. světové války, až do 25. 04. 1950, kdy P. Sobek zemřel. Hlavním celebrantem na jeho pohřbu byl apoštolský administrátor Msgre. dr. František Onderek. Pohřben byl v rodinné hrobce v Dobraticích.

Nový komisař pro Administraturu již nebyl jmenován. V roce 1949 vyšly nové církevní zákony a byl jmenován nový generální vikář, **P. Antonín Veselý**. V roce 1953 měl již pod sebou celou agendu. Po novém administrativním rozdělení ČSR na kraje v roce 1960 se hranice děkanátů rovnají s okresy. Bývalá území Karviné a Fryštátu se sloučila a vytvořila nový karvinský děkanát, jehož děkanem zůstal **P. J. Gazurek**. K pomoci mu byl jmenován nový viceděkan, **P. Karel Blahut**, farář z Karviné 1 – Města. Farnosti ležící na území bývalého děkanátu, které po novém rozdělení připadly do nově vzniklého sousedního okresu, byly začleněny do tamního děkanátu.

Tomáš

bukiet sałatek/surówek

Kdykoli se stalo, že jsem byl s kýmkoli ze svých známých v Polsku, vždy se v restauraci opakovalo jedno a totéž heslo: objednej mi něco, hlavně ať tam jsou ty vaše „surówki“... Zvláštní, ale je pravda, že když jsem přišel do Česka, tak jednou z věcí, které mě překvapily, bylo to, jak málo je zeleniny v české kuchyni... škoda, jen škoda... Máme už krátké dny, za chvíli přeřídíme hodinky na zimní (tedy náš geografický) čas, dny budou ještě kratší – mimochodem, ty změny času mám strašně rád a osobně si myslím, že je to skvělý vynález, neboť tělo se s tím vyrovná během dvou dnů a dlouhé večery v zimě a dlouhé dny v létě jsou úplně úžasné... Nicméně chybí nám trochu vitamínů a surówki jsou skvělou přílohou v podstatě ke každému obědu, kromě těch sladkých, samozřejmě... jsou také skvělým pramenem v zimě tolik potřebných vitamínů. Dnes tedy zkusíme připravit klasický bukiet sałatek/surówek... „Surówka“, tedy jak název říká, děláme to ze syrové zeleniny a „bukiet“, tedy kytice zní naprosto úžasně... Tak jdeme na to...

Potřebujeme (pro 4 osoby):

- 1/4 hlávky červeného zelí
- 1/4 hlávky bílého zelí
- 4 menší mrkve
- 1/2 malé cibule
- kousek pórku
- 4 jablka
- 1 lžička posekaných vlašských ořechů
- 1 lžička nadrobno nakrájených sušených švestek
- 1 lžička nadrobno nakrájených rozinek nebo brusinek
- šťáva z jednoho citronu
- 5 lžic olivového oleje
- 1/2 lžice cukru
- 1 lžice nasekané petrželové natě
- 1 lžička setřeného křenu
- sůl a pepř dle chuti

Příprava

Zeleninu a jablka dobře umyjeme a oloupeme. Promícháme olivový olej a šťávu vymačkanou z citronu, tím vytvoříme zálivku o konzistenci hladké emulze. Dochutíme solí a pepřem a rozdělíme na tři části.

Bílé a červené zelí (každé zvlášť) důkladně umyjeme a nastrouháme na větších okách struhadla. Do obou zelí přidáme po jednom nastrouhaném jablku. Dochutíme solí a pepřem a prolijeme to salátovou zálivkou. Do červeného zelí přidáme jemně nakrájenou cibuli a sušené švestky a do bílého zelí přidáme pórek nakrájený na tenké půlměsíčky, zelenou petržel a všechno to promícháme.

Mrkve nastrouháme na malých okách struhadla, stejně tak uděláme se zbylými dvěma jablky. Tuhle směs pokapeme citronovou šťávou. Přidáme trochu soli a cukru dle chuti a také nakrájené ořechy a salátovou šťávu a dále sůl a cukr dle chuti. Dobrou chuť!

Przemek

DUŠIČKY

Je _____, roční období, kdy chodíme sbírat

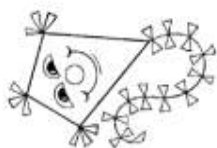
a

pro zvířátka, skáčíme do barevného spadlého

, pouštíme

a také jsou **DUŠIČKY**.

DUŠIČKY? A co to je? To je přece svátek, kdy vzpomínáme na všechny.....
(Odpověď zjistiš, když vyškrtáš všechny čísla)

2 5 9 Z 6 0 E 3 7 1 5 9 M 7 3 9 W Ř 3 5 2 E 6 9 3 L 4 3 2 5 9 É

A který podzimní den Dušičky jsou? (Vylušti rébus a zjistiš to)

2.

+ O

- NENKA + DU

Tento den chodíme na hřbitov zavzpomínat, pomodlit se a zapálit svíčku všem zemřelým, především našim nejbližším. Komu půjdeš zapálit svíčku na hřbitov ty?
(Napiš jejich jména do svíček.)

Na jejich památku se modlíme modlitbu, kterou ještě možná neznáš. Pojďme se s ní seznámit.
Odpočinutí věčné dej zemřelým, Pane, - a světlo věčné ať jim svítí. - Ať odpočinou v pokoji. - Amen.

Hanka D.

ÚMYSLY MŠÍ SVATÝCH

ve farním kostele a v kostele sv. Marka

30.10.2017-03.12.2017

(stav ke dni: 27.10.2017)

po 30.10.	7:00	Pl	Za + rodzców Marię i Józefa Parańskich oraz za + Elżbietę Cyganek
	18:00	Cz	Za zemřelé z naší farnosti pohřbené tento měsíc bez mše sv.
út 31.10.	7:00	Cz	Za + rodiče Annu a Jaroslava Maňasovy, syna Jaroslava, dcery Miladu a Marii a za živou rodinu
st 01.11.	6:00	Cz	Za + Ondřeje Capka (1.výr.+) a za živou rodinu
	7:00	Pl	Za + Ludvíka Szkandere
	16:30	Pl	Za + Annę i Jana Wojnarów, syna Eduarda, rodzców z obu stron, rodziny Wojnarów, Landeckich oraz za dusze opuszczone, z prosbą o pomoc i opiekę Matki Boskiej Nieustającej Pomocy dla rodzin żyjących
	18:00	Cz	Za + Jarmilu a Ladislava Vrtalovy, za + dceru Helenu Chlupovou a za živou rodinu Crtalovou a Chlupovou
čt 02.11.	7:00	Cz	Za + Ervína Kotlarika, manželku, syna, zetě, rodiče z obou stran a za + z rodiny Čierníkové a Zuziakové
	18:00	Pl	Za + Wandę Brzezną, jej męża Josefa, syna Aloisa, za + Bertę Mařak, męża Antoniego oraz za dusze w czyścíu cierpiące
pá 03.11.	6:00	Cz	Za + manžela Jana Neradílka, + rodiče Tokarkovy, + z rodiny Kunzeové a za živou rodinu Neradílkovou
	7:00	Pl	Za + Marię Burkowā, męża Wilhelma, powierzając żyjącā rodzinę Opatrzności Bożej
	18:00	Cz	Za Juraje Hreuse, rodiče z obou stran a za duše v očistci
so 04.11.	7:00	Cz	Na úmysly složené u obrazu Panny Marie Fryštátské
	18:00	Pl	Za + Drahoslawę Szlauerowā, Vladimíra Pytlíka, Marię i Josefa Pytlíkův oraz za żyjącā rodzinę
ne 05.11.	6:30	Pl	Za + Antonina Podstawkę, żonę Annę, za + rodzinę z obu stron oraz za żyjących członków rodziny, powierzając ich opiece Bożej
	8:00	Cz	Za rodiče Jana a Anežku Vranovy, sestru Boženku, do ochrany Boží za živou rodinu a s prosbou o dar víry a přímluvu Panny Marie Ustavičné pomoci
	9:30	Pl	Za + rodzców Elżbietę i Władysława Kalników
	11:00	Cz	Za + MUDr. Vojtěcha Dadeje, za živou a + rodinu z obou stran a za rodinu Ospalíkovou
	18:45	Cz	Za naše farní společenství
po 06.11.	7:00	Pl	Za Albina Kijonkę i żonę Agnieszkę
	18:00	Cz	Za + Arnošta Morawiece, dceru Drahomíru a za živou rodinu
út 07.11.	7:00	Cz	Za ochranu lidského života od početí do přirozené smrti
st 08.11.	7:00	Pl	O nowe powołania kapłańskie i zakonne
	18:00	Cz	Za + Marii a Leona Nowakovy, jejich syna Emila a zetě Antonína, a za celou žijící i + rodinu Nowakovou
čt 09.11.	7:00	Cz	Za + Martina Lovase
	18:00	Pl	Za + Krystynę i Kazimierza Czernek, wnuczkę Agnieszkę, + rodzinę Burzyńskich, Szostek oraz za dusze w czyścíu
pá 10.11.	7:00	Pl	Za + Marię i Ondřeja Zubalów, wujka Tibora i Františka
	18:00	Cz	Za + Davida a Michala Opattovy a za + Olgu Grittnerovou
so 11.11.	7:00	Cz	Za + rodiče Augustu a Leopolda Kratochvílvy, za + Vlastu a Viktora Čepákovy, za + Helenu a + vnuka Vladimíra
	18:00	Pl	Za + Cecylię Aniołową i męża Mariana
ne 12.11.	6:30	Pl	Za naszą wspólnotę parafialną
	8:00	Cz	Za + Bolesłava Luzara (5.výr.+), za + rodiče z obou stran a za žijící rodinu do ochrany Boží a Panny Marie
	9:30	Pl	Dziękczynna za otrzymane laski, z prosbą o błogosławieństwo, zdrowie i opiekę na kolejne lata
	11:00	Cz	Za + Boženu Bielczykovou, manžela Jana, za + rodiče, s prosbou o Boží ochranu za žijící rodinu
	18:45	Cz	Za + rodiče Viktora a Boženu Viktorovy, bratra Milana, syna Václava a za žijící a + rodinu Fajkusovou
po 13.11.	7:00	Pl	Za żyjących i + członków wspólnoty Żywego Różańca
	18:00	Cz	Za Andělu Rzymanovou a duše v očistci
út 14.11.	7:00	Cz	Na poděkování za přijatá dobrodíní, s prosbou o další Boží pomoc, posilu pro Helenu Davidovou, požehnání a ochranu pro rodiny z obou stran a za duše v očistci
st 15.11.	7:00	Pl	Za + Wandę Ramikowā, rodzinę Łukoszów, Cechlów i Ramików
	18:00	Cz	Za + Lucii a Emila Michlovy, za žijící rodinu a za opuštěné duše
čt 16.11.	7:00	Cz	Za + Michala Vanka a za živou rodinu
	18:00	Pl	Za umierających, z prosbą o wstawiennictwo św. Józefa
pá 17.11.	7:00	Pl	Za + Marię Kawulokowā, jej rodzców, za + Leona Nowaka i ro-dzi-ców, za + Alojzego Kawuloka, jego rodzców oraz do Opatrzności Bożej za całą rodzinę
	18:00	Cz	Za + Josefa a Anežku Tomicovy
so 18.11.	7:00	Cz	Za + Antonii Paluchovou a za všechny + z rodiny Vankových
	18:00	Pl	Dziękczynno-błagalna z okazji rocznicy urodzin

ne 19.11.	6:30	Pl	Za + Emilię Morcinkową, męża, rodziców z obu stron oraz za dusze w czyśćcu
	8:00	Cz	Na poděkování za 60 let manželství Anny a Štefana Osifových, s prosbou o ochranu a Boží požehnání, dar zdraví a trpělivosti do dalších let
	9:30	Pl	Za + Erwina Staniewskiego
	11:00	Cz	Za + Martu Šebianovou (1.výr.+), za duše v očistci, za duše, na které nikdo nepamatuje a za živou rodinu do ochrany Panny Marie Ustavičné pomoci
	18:45	Cz	Za naše farní společenství
po 20.11.	7:00	Pl	Za Albina Kijonkę, žonę Agnieszkę, Marię Kolarczykową i Hildę Datkową
	18:00	Cz	Za všechny + z rodiny
út 21.11.	7:00	Cz	Za + Hertu Machejovou (nedož. 100 let)
st 22.11.	7:00	Pl	
	18:00	Cz	Za + kamaráda, s prosbou o spásu jeho duše, a také s prosbou o dar uzdravení pro mámu
čt 23.11.	7:00	Cz	Za + Janku Rensovou
	18:00	Pl	Za + Marię Durczokową, męża Eugeniusza, rodziców z obu stron oraz za dusze w czyśćcu cierpiące
pá 24.11.	7:00	Pl	Za + Joannę i Franciszka Bijoków, z prośbą o Bożą pomoc dla żyjących członków rodzin
	18:00	Cz	Za + Liduši Macurovou, manžela Ludvíka a rodiče Štěpánku a Jindřicha Ciupkovy
so 25.11.	7:00	Cz	Za celou rodinu Kletzinsky
	18:00	Pl	Za + Wandę i Franciszka Filipek, rodziny Filipków i Cubrów oraz za + Bronisława Waclawika, rodziny Waclawików i Remeszów
ne 26.11.	6:30	Pl	Za żyjących i + członków rodziny Jopek i Wawrzyczek
	8:00	Cz	Za + manžela Jaroslava Galu, syny Jaroslava a Lubomíra, + tety Veroniku a Marii Guldovy, za + rodiče Kučákovy a za živé rodiny
	9:30	Pl	Za + Józefa Cachla
	11:00	Cz	Za + Bronislavu Bartoškovou, švagra Antonína a rodiče Bartoškovy a Macurovy
	18:45	Cz	Za naše farní společenství
po 27.11.	7:00	Pl	
	18:00	Cz	Za zemřelé z naší farnosti pohřbené tento měsíc beze mše svaté
út 28.11.	7:00	Cz	Za + Petra Kurku (3.výr.+), + Martu Šoltysovou, manžela, bratra a rodiče z obou stran
st 29.11.	7:00	Pl	
	18:00	Cz	Za + Juraje Hreuse, rodiče z obou stran a duše v očistci
čt 30.11.	7:00	Cz	
	18:00	Pl	Za + Gizelę Jagiellową, jej męża Józefa i za + rodziców z obu stron
pá 01.12.	6:00	Cz	
	7:00	Pl	Za + z rodziny Popov, Kopel i Folek
	18:00	Cz	Za + Mikuláše Hornáka a za žijící a + rodinu z obou stran
so 02.12.	7:00	Cz	Na úmysly složené u obrazu Panny Marie Fryštátské
	18:00	Pl	Za + Wandę Palowską-Kohutek (3.roczn.+), za jej ojca Karola Palowskiego (30.roczn.+), z prośbą o Królestwo Niebieskie dla nich
ne 03.12.	6:30	Pl	Za + Marię Galoczową, rodziców oraz rodzinę Pieczków, Pierchalów i Galoczów
	8:00	Cz	Za + rodinu Brecherovou, Kremerovou, Slabou, s prosbou o Boží požehnání a přimluvu Panny Marie pro žijící rodinu
	9:30	Pl	Za + i żyjących z rodziny Knauer, Hanzlik, Sanak oraz za dusze w czyśćcu cierpiące
	11:00	Cz	Za + Václava Novotného (30. výr.+) a za celou + rodinu, s prosbou o Boží požehnání pro žijící členy rodiny
	18:45	Cz	Za naše farní společenství

Omlouváme se za případné chyby ve jménech, úmyslech a časech mší svatých.

Naleznete-li takovou chybu, kontaktujte nás, prosím.

Pravidelná setkávání farních společenství:

Angličtina (Beginner)	středa 18:00-19:30
Angličtina (Elementary)	pondělí 18:00-19:30
Biblická hodina	v listopadu nebude
Biblické společenství	úterý v 18:00
Farní volejbal	pátek 19:00 (ZŠ Dělnická)
Komorní sbor	pondělí 16:00-17:45
Kostelníci	aktuálně, dle potřeby
Ministranti	1. a 4. pátek v měsíci v 16:30
Neokatechumenátní cesta	pondělí a čtvrtek v 18:45 (katecheze)
Podávající sv. přijímání	2. pondělí v lichém měsíci v 19:00
Polska schola	wtorek 15:15
Redakční rada NFR	1. sobota v měsíci v 14:00
Schola (česká)	každý pátek v 16:45, každou neděli 9:00-10:00
Scholička	každý pátek v 15:45
Společenství seniorů	2. a 4. čtvrtek v měsíci v 9:30
Společenství mládeže	1. a 3. pátek v měsíci v 19:00
Společenství mladých manželů	1. pondělí v měsíci v 17:00
Společ. Sekulárního františkánského řádu	4. neděle v měs. v 15:00 (katech. dům)
Společenství starších manželů	bude upřesněno
Společenství středních manželů	3. úterý v měsíci v 19:00
Unie katolických žen	1. a 3. čtvrtek v měsíci v 16:00
Varhaníci	2. pondělí vsudém měsíci v 19:00
Zvoníci	3. pátek v měsíci v 19:00

Adorace, pobožnosti:

Každý čtvrtek – začíná bezprostředně po ranní mši svaté společnou modlitbou Korunky k Božímu Milosrdenství (CZ), ukončení vedené, v 17:30 společnou modlitbou Korunky k Božímu Milosrdenství (PL) a svátostným požehnáním.

1. pátek v měsíci – 03.12. - eucharistická pobožnost s modlitbou Litaní k Srdci Ježíšovu, zásvětnou modlitbou a svátostným požehnáním: bezprostředně po ranní mši svaté PL a v 17:45 hod. CZ. Od 16:00 hod. možnost tiché adorace Krista v Eucharistii. Po večerní mši sv. vedená adorace s modlitbou chval, proseb a díky.

Návštěvy nemocných:

pátek 03.12. od 9:00 hod.

Zveme všechny, dospělé i mládež, na **neokatechumenální katecheze**, které probíhají **každé pondělí a čtvrtek v 18:45 v katechetickém domě**.

Jedná se o příležitost najít nebo obnovit svůj vztah k Bohu a prohloubit zájem o Evangelium a křesťanství. Zvaný je každý, bez rozdílu věku, náboženských vědomostí a praxe.

Středa 01.11. – slavnost Všech svatých. Mše svatá v 6:00 (CZ), 7:00 (PL), 16:30 (PL) a v 18:00 (CZ). Všechny mše budou ve farním kostele.

Pamatujme, že je to slavnost s doporučenou účastí na mši svaté.

Ve středu 01.11. bude během mše sv. v **18:00** vyhodnocena soutěž pro děti od 6 do 15 let „**HolyWin**“. Děti, přijďte na tuto mši převlečení za nějakého světce a připravte si jeho krátké představení. Po mši bude pro vás připraven program v katechetickém domě.

Čtvrtek 02.11. – Vzpomínka na všechny věrné zemřelé. Mše sv. v 7:00 (CZ), 18:00 (PL).

Pobožnosti na všech hřbitovech budou v neděli 05.11. od 14:00. Pouze na hřbitově v Karviné-Dolech bude pobožnost dopoledne, po mši svaté.

V neděli 12.11. budeme prožívat **den vzájemných modliteb AKS Olomouc a ŘKF Karviná.** Vzpomeňme v tento den na formující se povolání ke kněžskému životu.

V neděli **26.11.** bude v **15:00 Koncert** ke **cti Krista Krále.** Účinkuje komorní sbor a schola Karviná.

Po tři neděle (**12.11., 19.11. a 26.11.**) budou mezi **7:30 a 11:00** na faře k zakoupení **vstupenky na farní ples**, který se uskuteční 27.01.2018 v Obecním domě Družba. Cena vstupenky je 400 Kč s večeří, 250 Kč bez večeře.

Ve dnech 11.-12.11.2017 se koná **farní poutní zájezd na Moravu.** V programu je návštěva poutního místa Svatý Hostýn, večerní posezení v moravském vinném sklípku a nedělní pout' do Křtin.

V sobotu **25.11.** se budou **od 8:00** v katechetickém domě **zapisovat mešní úmysly** na 1. pololetí roku 2018.

V sobotu **02.12. dopoledne** bude v katechetickém domě **farní pletení adventních věnců.**

V neděli 19.11. výjezd na divadelní představení „**Gość Oczekiwany**“ do Cieszyna. Cena 180 Kč, děti 130 Kč. Přihlášky (včetně platby) do 12.11. v sakristii.

Při všech mších o **1. neděli adventní, 03.12.,** budou **žehnány adventní věnce.**

Odpustky v listopadu:

Koncem října a na začátku listopadu máme možnost získat plnomocné odpustky pro duše v očistci:

- Na základě dovolení Apoštolské Penitenciárie z roku 2012 mohou věřící v naší republice získat plnomocné odpustky pro duše v očistci již v týdnu před Vzpomínkou na všechny věrné zemřelé (tedy od 25.10.), pokud v obvyklé době od 2.11. do 8.11. nemohou z vážných důvodů navštívit hřbitovy. Toto dovolení platí po dobu sedmi let, tedy do roku 2019.
- 01.11. odpoledne a 02.11. po celý den je pro získání odpustků třeba navštívit kterýkoli kostel a kromě splnění tří obvyklých podmínek (svátost smíření, sv. přijímání a modlitba na úmysl svatého Otce) a se v kostele pomodlit modlitbu Páně a vyznání víry.
- Ve dnech 01.11. do 08.11. lze denně získat odpustek pro duše v očistci po splnění tří obvyklých podmínek, navštíví-li někdo hřbitov a pomodlí se tam třeba jen v duchu za zemřelé.

AUTUMN

falling
leaves

harvest

squirrel

acorns

fruit
picking

pumpkin

halloween

red foliage

raking
leaves

windy

sweeping

chilly

bonfire

crow

migrating
birds

shorter
days

*Odpočinutí věčné
dej jim, Pane.*

*Wieczny odpoczynek
racz im dać, Panie.*

